



Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

AZ ÚR KEGYELMÉT ÉNEKLEM ZSOLTÁR 89:2

November 26-án a *naptár szerint* Amerika népe hálaadási ünnepeket tart. Ez a "nap-tár szerinti" hálaadás a legtöbb esetben azt jelenti, hogy a polgárok nem dolgoznak, az üzletek nem nyitnak ki, s a ráérő emberek vagy utaznak, vagy otthon pihennek, vagy pedig mulatnak. Nagyon kevés ember fogja azt tenni, amire a kijelölt nap figyelmezteti. Kevesen fognak hálát adni Istennek.

A hívő embert az Úr a sok jó között hálás szívvel is megáldotta - és ezek a hálás hívők hálaadás napján nem csak boldogan számlálják az áldást, hanem

örömmel köszönik meg az Úr jóságát. A hálaadásban éppen annyi boldogságot találnak, mint az áldások elvételében. Ilyen boldog állapotban mondta a Zsoltár írója: *Az Úr kegyelmét éneklek!*

I.

Énekeljük - hálaadó szívvel - *egyéni* énekünket az Úr áldásaiért. Gondol-

azért panaszkodnak, mert a jó steak ára megy fel. A világ legtöbb részén az egyszerű ember hónapokig, vagy évekig nem kóstolja a steaket. Egyszerűen nincs hús.

Nem csak azért vagyok hálás, mert élek és van *miből* élni, hanem különösen azért, hogy van *miért* élni. Céltalan, tétlen élet rosszabb lenne a halálnál.



JÉZUS ENYÉM

Mily üdvös tudnom: Jézus enyém!
Ennek felettébb örvendek én.
Örökség vár rám, mennyei rész,
Lelkem ujjongva fölfelé néz.

*Örökre zengem ez éneket:
Jézusban leltem az üdvömet!
Boldogan vallom: Jézus enyém!
Irgalmát áldom örökre én!*

Mily üdvös tudnom: Jézus enyém!
Isteni béke árad felém.
Igája könnyű, nyugalmat ad,
Követem híven a lábnyomát.

*Örökre zengem ez éneket:
Jézusban leltem az üdvömet!
Boldogan vallom: Jézus enyém!
Irgalmát áldom örökre én!*

Mily üdvös tudnom: Jézus enyém!
Életem útján áldott remény.
Pásztorom nékem, hű őrizőm,
Istentől küldött Üdvözítőm!

*Örökre zengem ez éneket:
Jézusban leltem az üdvömet!
Boldogan vallom: Jézus enyém!
Irgalmát áldom örökre én!*

(HH 506)

kozzunk azon, mit tett az Úr velünk? Nyíljék meg ajkunk a személyes dicséretre és köszönetre.

Ha a magam áldásait számlálom, akkor az első ok a hálaadásra az, hogy még *élek*. Visszagondolok az 1943-45-ös évekre, mikor robbantak a bombák, és holtan terültek el az emberek ezrei. Én megmaradtam: de ez nem volt az én érdemem, vagy ügyességem eredménye. A bombák nem voltak személyválogatók - s akit értek, az elpusztult. Annyit mondhatok csupán: *köszönöm Istenem, hogy megtartottál.*

Hálaadásom újabb buzdítást nyer akkor, amikor nem csak az *életre*, hanem az *élethez* szükséges anyagi és lelki adományokra gondolok. Szemem előtt állnak a háborús romok és most köszönetet mondok azért, hogy van kényelmes otthonom.

Sok amerikai magyar testvérem nem gondol már arra, hogy szülei az óhazai kis faluból, a földes padlós szerény otthonból jöttek s most lágy szőnyeggel borított padlón járunk, a központi fűtés, légkondíciós tágas lakásban. Sokan

Amikor hálát adok az elfoglaltságért, életcélokért, akkor ezekkel együtt még a gondokért és fáradtságáért is köszönetet mondok az Úrnak. Jó kifáradtan lepihenni este, és jó azzal a gondolattal felébredni reggel, hogy az új napon ismét tehetek valamit.

A legnagyobb okom a hálaadásra abban van, hogy ebben a végtelen nagy világegyetemben, a sok milliárd égitestek egyikében, a földön lakozom és *valakinek, valaminek érzem magam*; hogy a Teremtő kegyelméből kapcsol-

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English Articles - page 8.

Hálaadónapi írások

Gyülekezeti hírek: Chicagó,

Torontó, Detroit

Beszámoló a New York-i ifjúsági találkozóról

Távol és mégis közel: Szabadka



(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address Changes to:

Evangéliumi Hírnök,
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313)382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Szabó István és Novák József

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@juno.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734)284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SANDOR KULCSÁR
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
rev_skulcsar@hotmail.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd
LINCOLN PARK, MI 48146
herjeczki@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Avenue
Palatine, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net

Főtitkár / General Secretary:
REV. JOSEPH NOVÁK
2212 So. Fremont Ave.
ALHAMBRA, CA 91803
zsoltaras@gmail.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2563 Nixon Way
FULLERTON, CA 92835
zsigmond@verizon.net

* * *

International Minute Press, Southgate, MI
15315 Dix-Toledo, SOUTHGATE, MI 48195

A SZERKESZTŐ ROVATA

Áldott hálaadási ünnepet kívánunk
kedves olvasóinknak, ezúttal *Udvartok*
testvér, szövetségünk egykori vezetője
40 évvel ezelőtti hálaadónapi írásával.

IRODALMI NAP

November 2. vasárnapja Irodalmi
Nap. Mit jelent ez?

Az Evangéliumi Hírnök 1970. novem-
ber 1-i számában (40 évvel ezelőtt!)
bekeretézve, nagy betűkkel ezt olvasom:
*November második vasárnapja Irodalmi
Nap. Ezen a napon rendezzük előfize-
tésünket! Szerezzünk új előfizetőket!
Adományainkkal segítsük lapunkat!
Előfizetést, adományt, új címet küldjük
..... lapkezelő címére.*

Egyenlőre nem tudtam kideríteni,
hogy mikor kezdték el testvéreink az
„Irodalmi Nap” megtartását. A szövetség-
ünk 50-dik évében, 1958-ban, mindene-
setre vezércikkben foglalkozik e témával
Petre Gábor titkár testvér (A mi irodal-
munk, 1958. nov. 1) és a szerkesztő
rovatában *Petre Adalbert* is erről ír. Az

gassuk a lapot. Hála az Úrnak, az idén is
többen megújították *Baráti Kőri* tagságu-
kat a közgyűlésen. A főlapjaink sok nagy
része már be is érkezett a pénztárunkba.
Az előfizetéseket és a Baráti Kőri támo-
gatást *Für Béla lapkezelő testvér és fele-
sege Anikó* bonyolítja, s küldi tovább a
szövetségnek.

Gyülekezeti támogatásokat is várunk
így az Irodalmi Nap révén. Ezeket az
adományokat – és bármilyen szövetségi
adományt a szövetségi pénztáros test-
vérnek lehet küldeni. *Balla Zsigmond*
testvér címe az Evangéliumi Hírnök 2.
oldalán mindenki számára elérhető.

3. **Olvasók.** Előfizető olvasóink leg-
nagyobb része természetesen itt az
Egyesült Államokban és Kanadában él.
Vannak azonban előfizetőink a tengeren
túlról is. Lapunkat már egy évszázada
olyanoknak is elküldjük, akik ugyan fi-
zetni nem tudnak érte, de szívesen olvas-
sák és remélhetőleg lelki növekedésükre
szolgál annak olvasása. Az ilyen olvasó-
ink köre természetesen folyamatosan
változik. Vannak olyanok, akik egy idő

NOVEMBER 2. VASÁRNAPJA IRODALMI NAP

Támogassa szövetségünk lapját, az Evangéliumio Hírnököt!

írások jellegéből arra lehet következtetni,
hogy már 50 évvel ezelőtt is régi hagyó-
mánya volt ennek a napnak. (Ha a hely
megengedi, részleteket közlünk az akkori
vezércikkből a 10. oldalon.)

Érégi írásokat olvasva azt látom, hogy
nem sokat változott a helyzet az évtize-
dek során: kezdettől fogva az volt a célja
ennek a napnak, hogy a szövetség nyom-
dattermei számára anyagi támogatásra
ösztönözze a gyülekezeteink tagságát és
az olvasótáborát. A 102 éve folyamatosan
megjelenő *Evangéliumi Hírnök* volt min-
dig is a fő sajtótermékes szövetségünknek.
De volt egy néhány további kiadványunk
is, pl. a Biblia Magyarázó. Az említett, 52
évvel ezelőtti cikk egyik mondata ez volt:
„A rendkívüli gyűjtés szükséges azért,
mert Lapunknak olvasó tábora itt Ame-
rikában az angol nyelv használata miatt
mindig kevesebb, a kiadás költsége az
árak emelkedése miatt mindig több.”
Nincs új a nap alatt!

1. **Előfizetők.** Igen, ma is szükség van
előfizetőkre. A régiekre, akik hűségesen
megújítják előfizetéseiket – akár ezen a
napon is megtehetik azt; és új előfize-
tőkre is szükség van. Fizessük elő ismer-
őseinknek itt, vagy akár az otthon élő
barátainknak, rokonnak is; vagy
ajánljuk nekik a lapot. Az előfizetési ára
25 dollár / év, tengeren túlra \$30.

2. **Támogatók.** Igen, ma is szükség
van arra, hogy az előfizetésen túl támo-

után előfizetőivé lesznek a lapnak. Több-
ször is felvetődött már bi zottsági körben,
sőt közgyűlésen is, hogy az ajándékba
küldött példányok számát csökkenteni
kellene, vagy akár meg is lehetne szüntet-
ni azokat. Mind ez idáig úgy döntött
azonban közösségünk, hogy meghozza
azt az áldozatot, amibe a régi gyakorla-
tunk folytatása kerül. Hi szem, hogy ez a
szolgálat sem hiábavál az Úrban.

4. **Munkatársak.** A szerkesztőt és a
lapkezelőt meg szoktuk említeni ilyen-
kor, de ennél több munkatársa is van a
lapunknak. A szerkesztő bizottság tagja
még *Szabó István* és *Novák József*, szö-
vetségi alelnök és titkár testvér. A lapban
megjelenő cikkek írói alkalmi, vagy
állandó munkatársak. Gyülekezeteink
lelkipásztora it állandó munkatársaimnak
tartom, s köszönöm nekik és a többieknek
(*Mátráiné, Petre Kish Etelka, Füredi
Kamilla*, hogy csak néhányat említsek),
hogy írásaikkal gazdagítják, áldású
teszik az Evangéliumi Hírnököt.

5. **Internet.** A nyolcszáz példányban
nyomtatott lapot az Interneten is publi-
káljuk. A szerkesztő 1997 óta folyamato-
san építi az www.evangeliumihirnok.net
oldalait, ahol az utóbbi 13 év minden
írása könnyen elérhető.

Továbbra is kéri és várja közremű-
ködésüket, segítségüket, támogatásukat,
írásikat, javaslatokat, imádságaikat a
szerkesztő, *Herjeczki Géza*.

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

AZ ÚR KEGYELMÉT ÉNEKLEM

folytatás az 1. oldalról

latom van a világot mozgató, éltető isteni erővel. Nem csodálatos az, hogy a sok milliárd, hatalmas csillag - holt anyagként létezik, kering - s nem tudja egyik sem, hogy *én* létezem, de én, hála a tudomány fejlődésének, tudom, hogy az égitestek léteznek. Hálámat növeli az a meggyőződés, hogy tudom, hogy miért léteznek, ki hozta azokat létre!

Hálát adok azért, hogy ez a Teremtő engem ismer és szeret és ezt a Teremtőt szolgálhattam. Köszönöm Istennek azt a tudatot, hogy *testem a teremtet világ része* s vissza fog térni a porba, de *lelkem, egyéniségem a Teremtő része* s ez is vissza fog térni a Teremtő Istenhez. Embernek lenni nagy kiváltság. *Köszönöm, hogy ember vagyok.*

II.

Énekeljük az Úr kegyelmét *együtt* - azokért a javakért, amelyeket együtt élvezünk.

Gondolatom első tárgya a *szabadság*. *Szabadság* a szó teljes értelmében. Az Isten gyermekei Amerikában és a világ többi részén (de nem mindenütt) szabadon dicsérhetik az Urat, szabadon hirdethetik az evangéliumot, szabadon gyülekezhetnek, szabadon szervezkedhetnek. A "szabadon" szó itt azt jelenti, hogy az előbbi mondatban említett cselekvésekhez nem kell kormányhatósági engedély. A világ nagyobbik részében a kormányok *bíznak a lelki emberekben* s ennél fogva nincs szükség rendszabályozásra és ellenőrzésre. A *hit emberei jól tesznek* és ezeket nem korlátozni kell, hanem segíteni.

Nagy áldás az, hogy szabadon énekelhetünk az Úr kegyelméről!

Amíg e sorokat írom - hála kél szívemből: írásomat csak az olvasóink ellenőrzik - azok is abból a szempontból, hogy bibliai és lelki-e? A nyomdász gépei megindulnak és sem városi, sem állami hatalom le nem állíthatja a sajtó kerekeit. Írunk úgy, ahogy nekünk baptista keresztyéneknek tetszik.

Nem utolsó sorban hálásak vagyunk a *szabadság* többi áldásaiért: utazhatunk ahova akarunk. Szabadok vagyunk otthonainkban, a hatóság, a rendőrség védelme alatt. Otthonainkba még a rendőr is bírói felhatalmazás alatt léphet be. A felhatalmazást a bíró csak alapos indokok alapján - bűnügyekben adja meg. Politikai okokból nem lehet felhatalmazást adni. Ez azt jelenti, hogy amíg becsületesen, tisztességesen élünk, követhetünk bármilyen vallást,

lehet akármilyen politikai felfogásunk s a kormányról lehet nyílt elítélő véleményünk - mégis szabadok vagyunk. *Hálásak vagyunk, hogy nem csak szólás szabadságunk van, hanem a szólás után is megmarad szabadságunk.*

III.

Még egy okot látok az Úr kegyelmének a megéneklésére. Ez az amerikai és kanadai magyar baptista gyülekezetek létezése és működése. Még mindig élünk és dolgozunk annak ellenére, hogy gondolatban már sokan eltemették misszióinkat. Szövetségünk még mindig erős, ha nem is olyan népes, mint volt harminc évvel ezelőtt! Ez a szövetség lapot, Otthont és missziót tart fenn. Ez a szövetség honi misszió munkát támogat, ügyeket intéz, tanácsol és bátorít.

Hálaadásunkba belevesszük azt a szilárd meggyőződésünket, hogy az Úr meg fogja tartani gyülekezeteinket és meg fogja őrizni *Szövetségünket* mindaddig, amíg szükség lesz rájuk. És ha egyszer eljön a vég - mert a magyar misszió Magyarországon kívül nem maradhat meg - akkor is hálát adunk, hogy az Úr felhasználta magyar baptista szövetségünket sok-sok lélek megmentésére és örömére.

Az áldások számlálását nem fejeztük be a fenti sorokban. Túl sok volna elmondani mind azt, amit értünk és velünk tett az Úr. A számlálást mindenki elvégezheti külön-külön. A lényeges kötelesség az, hogy *adjunk hálát és énekeljünk az Úr kegyelméről.*

Dr. Udvarnoki Béla

Megjelent az *Evangéliumi Hírnök* 1970. november 15-i számában.

Babits Mihály:

ENGESZTELŐ AJÁNDÉK

*Cukrot, virágot, gyöngyöt szerettem volna hozni néked:
nincs gyöngyöm, cukrom, virágom.
Görnyedve hozom ahelyett
s teszem a kezedbe, nézzed,
keserű életemet, egyetlen terhes
gazdagságom.*

*Ez ami megmaradt még,
e meztelen is gazdag élet,
s ezt sem adom, csak visszaadom már:
mert jól tudom, ki vagy?
s hogy benned és általad élek,
kenyerem és levegőm!
s rég nem volnék, ha te nem volnál.*

*Óh különös hatalom!
szeretet erős gyengesége
- s óh gyenge erősség!
oly védtelen benned...
Életem pórázát tartod,
de téged bilincsel a vége
s mégis én vagyok zsarnok és hóhér,
s te aki enged! és szenved.*

*Letérdelek s úgy szánom-bánom
óráid letörött virágát,
mint aki barbár talppal ment át
egy drága réten:
óh ki gyógyítja meg az elrontott
örömök rózsáágát?
ki mondja a tiprott percnec:
"Kelj föl, kis százszorszépem!"*

*Órák és percek helyett fogadd el
egész életemet,
virágok helyett egész mezőt,
noha fölégett és nem virágos:
de virághamvval, s lásd,
könnnyel is trágyás,
s ha új plántáid beülteted,
minden szirmot földajkál
s neked áldoz.*



HÁLAIMÁM

*Szegényszívem, eporba hullott drakma
Boldog nagyon, mert Jézus rántalált.
Ugy szeretett, hogy földre szállott értem,
S váltáságomul vállalta a halált.*

*Kereszten kifolyt üdvözítő vére
Lemosta rólam minden bűnöm.
Mint most a vízben, elmerültem Benned,
S érzem, hogy ő nagyon, nagyon szeret.*

*Segíts, Uram, hogy szolgáló leányod
Maradhassak, míg tart földi utam,
Segíts, hogy hűen kitartsak melletted,
Nyomodban járjak fényben, boriban.*

*Érzem erőtlenségemet, de bízom
Áldott erődben. Küldd Szentlelkedet!
Ezentúl már csak ő legyen vezérem,
Hogy el ne hagyjam szent ösvényedet.*

*Töltsd tele mécssem szertét-olajjal,
Adj éberséget: várni jöttödet,
Hogymikor eljössz, boldogan állhassak
Előtted, áldott, örök Szeretete!*

Gerzsenyi Sándor

VALÓBAN ?

Az igehirdetés Isten beszéde

„Szüntelenül hálát adunk az Istennek, hogy amikor hallgattatok az Istennek általunk hirdetett igéjét, nem emberi beszédként fogadtátok be, hanem Isten beszédeként, aminthogy valóban az, és annak ereje munkálkodik is bennetek, akik hisztek.” - 1Thessz 2,13

A Bostoni Filharmonikusok karnagyától, Benjamin Zandertől hallottam egy előadásban, hogy a klasszikus zenét lehetetlen nem szeretni, ha jól van előadva. Vezénylete alatt a zenekart is magával ragadja a személyiségéből és mozdulataiból sugárzó szándék a mű művészi megszólaltatására; mert mindig valami fontosat akar elmondani, és tudja, hogy a hallgatók értékelni fogják azt.

Mi köze az igehirdetésnek a zenéléshez? Az igehirdető is másvalakinek a gondolatait osztja meg a kortársával - az Alkotóé. A közvetítés feladata jutott neki egy folyamatban, minek során hallhatóvá és érthetővé válnak igazságok Istenről és emberről, múltról és jövőről, sőt, igaz tanácsra lel a hallgató a prédikátor által gyakran nem is ismert élethelyzeteket illetően. Isten beszédének ezt a gazdagságát lehetetlen nem értékelni. Az ige helyes megszólaltatása nem a prédikátor művészi képességein múlik, hacsak nem azt értjük alatta, hogy rengeteg tapasztalat, sokféle „gyakorlás” eredménye az is, amikor a Szentlélek Isten „hangját” és hatását végre nem nyomja el, ami gyarlón emberi. Azért idéztem Zandert, mert amint a klasszikus zene értékelésében a megfelelő megszólaltatás az első feltétel, az igehirdetőnek is az Isten beszédének kijáró módon kell a szolgálatát ellátnia, hogy jó esélyt adjon hallgatóinak az üzenet befogadására.

Pál apostol annak örvendett, hogy a thesszalonikai hívők Isten beszédéként fogadták a hirdetett igét. Sokféle impulzus éri az embert, és amint tudatosan mérlegeljük ezeket, azonnal döntünk arról is, hogy melyiknek mennyi helyet adunk a hatása kifejtésére. Bizonyos dolgokat elengedünk a fülünk mellett, míg másokat megjegyzünk. Különbséget tudunk tenni egy hír és egy üzenet között. Hallunk kérdéseket, melyekre válaszolni kell, de olykor a kérdés mellé állunk mi magunk is - tovább kérdezzük. A csecsemő érthetetlen gügyögését parancsnak vesszük, de tudunk úgy is hallgatni, hogy semmit sem hallunk. Az üzenet, amit „Isten-beszédnek” tartunk, odaadó figyelmet követel tőlünk, és érdekünk, hogy befogadjuk.

Miért nem beszél Isten közvetlenül, hallható módon az emberrel? Nem lenne könnyebb hinni és engedelmeskedni?

Esetenként úgy is megszólítja az embert, hogy nem lehet kétsége afelől, hogy Istent hallotta, de valljuk be, nekünk nem isteni hangélményekre van szükségünk, hanem Isten szavának kellene engedelmeskednünk. A 12 törzs hallotta ugyan Istent a Sinai hegyénél, a rettenetükben mégis azt kívánták, hogy inkább beszéljen csak Mózeshez. A hitet nem az élmény, hanem az engedelmesség erősíti.

A hirdetett ige csodáját gyönyörűen leírták a reformátorok, és olykor személyekhez kötöttén is jegyezte az egyháztörténelem, mint pl. Whitefield, Spurgeon, vagy Billy Graham esetében. A gyülekezeti közösségben kínálózó áldás ezeknél sokkal gyakoribb, és Pál apostol is erről szól a leveléből idézett sorokban. Aki már hisznek, azok hite abban is megnyilvánul, hogy az igehirdetésben Istenre hallgatnak, és készek túl nézni az „emberin” (a hitükkel mérlegelnek is!). Az ige befogadására való készségük az istentiszteletük szerves része. „*találkozni jöttem Veled, Istenem...*” – énekelik, úgy értékelve a „találkozás” csodáját, mint a thesszalonikaik is tették, hogy a hirdetett ige munkálkodásának színtere a saját életük legyen.

Novák József



A lelki ember ismertetőjegyei

A lelki ember fogalma a különböző keresztyén közösségekben eltérő lehet. Egyes körökben az a személy számít leginkább lelkinak, aki a legtöbb vallásos kifejezéssel szövi tele a beszédét. Más gyülekezetekben a mindig elsőnek, leghosszabban és leghangosabban imádkozót tartják a leglelkibb tagnak a közösségben. Nos, a lelkes bizonyágtétel, a gyakori és hangos imádság teljesen összeegyeztethető a lelki ember fogalmával, mégis, fontos megértenünk, hogy ezek a megnyilvánulások önmagukban nem képezik, és nem bizonyítják a lelkiség jelenlétét egy ember életében.

Az igazi lelki emberben domináns vágyak nyilvánulnak meg. Ezek a vágyak mindig és mélyen jelen vannak a szívben és elegetendő erőteljesek az élet motiválására és irányítására. Szeretném ezeket a belső vágyakat felsorolni, annélkül, hogy fontosági sorrendet állítanék fel.

1. Vágyakozás szentség után inkább, mint boldogság után. A szentség magas fokán tetszelgő keresztyének boldogság utáni epekedése elegendő bizonyíték arra nézve, hogy a szentség nincs jelen az életükben. A lelki ember

tudja, hogy Isten bőséges örömet ad, ha előbb képessé tehetett azt úgy fogadni, hogy az áldásból származó öröm sérülés ne okozzon a lelkünkben. Ezért a lelki ember nem követeli ki magának a boldogságot, főleg nem egyszerre. John Wesley mondta egy metodista közösség tagjairól: *Kétlem, hogy tökéletesekké váltak a szeretetben, mert a vallás nyújtotta örömeik miatt járnak közösségbe ahelyett, hogy azt kutatnák, miként lehetnének szentebbek.*

2. Egy ember akkor tekinthető lelkinak, amikor minden tudatos törekvése arra irányul, hogy az élete Isten dicsőségét gyarapítsa, még akkor is ha ezáltal ő maga átmenetileg gyalázatot vagy veszteséget szenved. Az ilyen ember imádsága így hangzik: *Szenteltesd meg a te neved!* Es cse- deszen hozzá teszi: *Bármibe is kerüljön nekem, Uram.* Isten tiszteletét, egyfajta lelki reflexként éli meg az ilyen ember. Az Isten dicsőségét érintő minden döntés számára már eldőlt, mielőtt felmerült. Nem szükséges megtárgyalnia a kérdést a saját szívével. Nincs mit megtárgyalni. Számára Isten dicsősége szükséglet. Kapkod utána, mint a fuldokló a levegő után.

3. A lelki ember hordozni akarja a keresztyén. Sok keresztyén sóhajtozva fogadja az életében jelentkező nehézségeket és megpróbáltatásokat, és keresztyének nevezi azokat, elfeledve azt, hogy a bajok, a nehézségek nem válogatnak bűnös és szent között. A keresztyén a többlet nyomorúság, amely a Krisztus iránti engedelmesség eredményeként köszönt be az életünkbe. A keresztyén senki nem erőlteti ránk. Önkéntesen vesszük fel, a következmények teljes tudatában. Mi választjuk a Krisztus iránti engedelmességet. Ezt vállalva hordozzuk a keresztyén.

Keresztet hordozni azt jelenti, Krisztus személyéhez tartozni, Krisztus uralmát elismerni, Krisztus parancsainak engedelmeskedni. Aki ennyire odaadó, hú és engedelmes, az a lelki ember.

4. Egy keresztyén akkor lelki ember, ha Isten szemszögéből lát mindent. Isten mérlegén mérni mindent, és ugyan azt az értéket tulajdonítani mindennek, mint Isten... ez minden bizonynyal a lélekkel telt élet ismertetőjegye. Isten egyidejűleg lát és átlát. Tekintete nem nyugszik meg a felszínen, hanem áttör a felszínen a dolgok valódi, lényegi szintjéig. A testi keresztyén rátekinthet egy dologra vagy egy szituációra, de mivel képtelen átlátni a felszínen, ezért a látottak emelkedett hangulatba hozzák, vagy pedig elcsüggesztik. A lelki ember képes átlátni dolgokon, és úgy gondolkodni dolgokról, ahogyan Isten. A lelki ember ragaszkodik ahhoz, hogy úgy tekintsen minden dologra, ahogy Isten látja, még akkor is ha ez megalázóvá válik számára, még akkor is ha a tudat-

lanságát fedi fel ezáltal, még akkor is ha ez valóságos fájdalmat okoz neki.

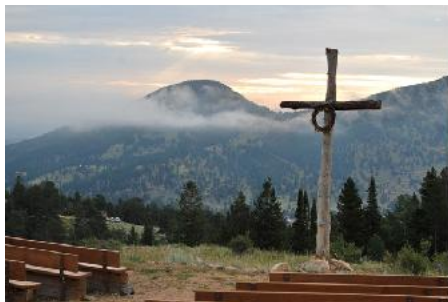
5. A lelki ember vágya, igaz emberként meghalni inkább, mint gonoszul élni. Isten érett lelkű emberének egy nyilvánvaló ismertetőjegye az élet gondtalansága. A világhoz ragaszkodó, testtudatú keresztyén dermedt félelemmel a szívében tekint a halálra. Amint elkezd a Lélek által élni, látható módon növekszik a szívében két dolog: a földön hátralevő évek száma iránti közömbössége és a hátralevő élete minősége iránti gondos törődése. Nem óhajtja meghosszabbítani az életét, sőt boldogan bizza Isten bölcs akaratára élete hosszát és végét. Mivel ő Krisztusban van tudja, hogy megengedheti magának a halált, de azt is tudja, hogy nem engedheti meg magának a romlott életet, és ez a tudat teszi stabilá a gondolkodását és tetteit.

6. A lelki ember ismertetőjegyei közé tartozik, vágnia mások előrehaladását akkor is, ha az a saját rovására történik. Akarja látni, ahogy más keresztyének följé kerülnek, és boldog amikor mást előléptetnek, őt pedig figyelmen kívül hagyják. Nincs irigység a szívében. Amikor más testvért megasztelnak, ő elégedett, mert ez Isten akarat, és ez az akarat az ő földi mennyország. Ha Isten meg van elégedve, ő is ugyanazonokból elégedett, és ha Istennek úgy tetszik, hogy valaki mást emeljen, ő elégedett azzal a helyzettel.

7. A lelki ember szokás szerint az örökkévalóság szemszögéből ítél meg dolgokat és nem a véges idő szemszögéből. Hit által felül emelkedik a föld vonzásán és az idő folyásán, és megtanul úgy gondolkodni és érezni, mint aki már elhagyta ezt a világot és csatlakozott a megszámlálhatatlan angyalok társaságához, és az elsőszülöttek ünnepi seregéhez és gyülekezetéhez, akik fel vannak jegyezve a mennyekben. Zsid 12:23. Az ilyen ember inkább hasznos akar lenni, mint híres, inkább szolgálni akar, mint hogy neki szolgáljanak.

Mindez a Szentlélek működése által történik a lelki emberben. Egy ember sem válhat lelkivé önmagában. Csak a szabadság Lelek tehet valakit lelkiberré.

Lukács János fordítása



A keresztnél - Novák István felvétele Estes Park, Colorádóban. 3. helyezett.

GYÜLEKEZETI HÍREK

CHICAGÓ A chicagói gyülekezetben rendszeresen megünnepeljük a születésnaposokat. Minden hónap utolsó vasárnapján, a születésnaposok végzik a délutáni istentiszteleti programot. Istentisztelet után az egész gyülekezet levonul az imaház a lagsorába. A torták, sütemények, gyümölcs, üdítő, ... szóval minden már el van készítve az ízletesen megterített asztalokon. Az ünnepelek felsorakoznak a tortás asztal mögé. A lelkipásztor csendet int, aztán felolvas egy zsoltárrészt, és kedves szavakkal, jókívánságokkal köszönti az ünnepeleket. Aztán az ünneplő gyülekezet elcsendesedik imára. A lelkipásztor imádkozik. Az ámen után azonnal eléneklik a *Happy Birthday To You*-t és közvetlen utána, egy pillanat szünetet sem tartva, az *Ime mi üdvözlünk*-et is végig énekeljük lelkesen. Van úgy, hogy váltogatjuk egy másik hasonló énekkel, ami most nem jut eszembe.

Tudni kell rólunk, chicagóiakról, hogy októberben a legnagyobb a születésnaposok létszáma. Szinte a fél gyülekezet októberi születésű. De nem emiatt tudósítok most erről, hanem főleg azért, mert Kovács Irénke néni ezen az októberi szülinapi party-n ünnepelte a kilencvenedik születésnapját. Még egy nappal előtte bizonytalan volt az imaházba jöve tele az egész ségi állapota miatt. Az Úr mégis megadta a családnak is, és a gyülekezetnek is ezt az örömet, hogy Irénke néni ünnepelethtük az októberiek nagy csapatával együtt.

Irénke néni a második legidősebb testvérnő a gyülekezetünkben. Őt csak Zágonyi Ilonka néni előzi meg, akinek a tavaly volt a kilencvenedikje. **LJ**

A képen Kovács Irénke néni látható népes családja körében.



Somogyi Irénkét köszöntjük 82. születésnapján.

TORONTÓ Míg a körülöttünk élő emberrel telve voltak a számunkra idegen, boszorkányos Halloween „örömeivel”, gyülekezetünk október 31-én megemlékezett a reformáció hőseiről, és hálát mondtunk a felismert isteni kegyelemért, meg a szabadon olvasott és hirdetett Igéért. Az istentisztelet után pedig együttes látogatást tettünk a

város egyik szép öregotthonában, ahol együtt köszöntöttük *Somogyi Gáborné, Irénkét*, aki ezen a napon ünnepelte 82. születés-napját.

Nagyon kedves alkalom volt, amelyhez kaptunk egy szép tágas termet, asztalokkal és székekkel berendeelve. Testvéreink gyertyalángos tortával, köszöntő énekkel vonultak be. Lelkipásztorunk, *Püskök Dániel* testvér felolvasta a 100. zsoltárt, különös hangsúlyt helyezve az utolsó vers mondaniyalójára: „mert jó az Úr, örökkévaló az Ő kegyelme, és nemzedékről nemzedékre való az Ő hűsége!”. Isten szeretete és hűsége örök, mindig számíthatunk reá! Együtt énekeltük a kedves éneket: „Isten hord karjain, ne csüggedj el!”.

Irénkének sokat jelentett a testvéri közösség, hiszen hosszú évekig tevékeny, szolgáló tagja volt gyülekezetünknek. Számunkra is öröm mások öröme és a testvéri közösség gyakorlása.

Kedves meglepetésként a család megvendéglelt bennünket. Hálas a szívünk, hogy Isten nagy családjában minden élethelyzetben, - örömben, bánatban - testvéri szívekre találunk.

Oláh Gabriella

NEW YORK

Első Magyar Baptista Gyülekezet NYC
Október 8-10, 2010



Fiatal diplomaták hétvégéje

Akár így is nevezhetnénk azt a New York-i Magyar Baptista Gyülekezet részére nagyon fontos és egyben emlékeztető eseményt, amely október második hétvégéjén, az *Észak-Amerikai Magyar Baptista Ifjúsági Szövetség* szervezésében, egy ifjúsági találkozóra kezdődött. A házigazda szerepét magára vállaló New York-i gyülekezet ebben az évben második ifjúsági találkozóját szervezte, melyre nem csak az Államokból, hanem Kanadából, Erdélyből és Magyarországról is fogadott és kapott vendégeket.

A „Követségben Krisztusért” (*Ambassadors for Christ*) jelígyével ellátott találkozó október 8-án, péntek délután az érkező vendégek fogadásával és étkeztetésével kezdődött, később - hogy a lélek se maradjon éhen - *Kulcsár Attila* ismertette az egybegyűlteket, hogy miben áll, illetve „Mit jelent Krisztus követőinek lenni”.



Fiatalok a Central Parkban és a világ tetején (Rockefeller Center).

A helyi gyülekezet többek között arról híres, hogy nem hagyja unatkozni a vendégeit, így hát ez alkalommal is kitett magáért és a fiataloknak egy nagyon eseménydús szombati napot szervezett/biztosított. A városnézés fogalmát alaposan kimerítette a *Central Parkban* tett séta és csónakázás, de akadt olyan szerencsés fiatalember is közöttünk, aki nem csak egy élménnyel, hanem 1 teljes dollárral meggazdagodva tért haza... (gondolok itt a kis *Lipták Dávidra*, akit egy játékban való részvételért cserébe, egy zöldhasúval ajándékoztak meg).

Akinek ez sem volt elég, az a Rockefeller Center tetejéről csodálhatta az eléje táruló kilátást, az ún. *Top of the Rock*-ról. A nagyon szép, napos időnek köszönhetően be lehetett látni az egész manhattani félszigetet.

Amilyen sokszínűre sikeredett a városnézés, legalább ugyanolyan érdekfeszítő és tanulságos volt a chicagói lelkipásztor, *Lukács János* tv. „*Fiatalok, mint Krisztus követői*” című előadása. Dániel és három zsidó társáról hangzott az igehirdetés, mely az Istenbe vetett hitről, a másságról, a bátorságról, a kitartásról szólt.

A tulajdonképpeni ifjúsági találkozó másnap, a lelkipásztor-beiktatási ünnep estéjén zárult. Ezen az estén *Püskök Dániel* tv. hirdette az igét és énekelt a torontói fiatalokkal – az ifjúságira érkezett legnagyobb gyülekezeti csoporttal.

Aldott alkalmak voltak, köszönjük Istennek és a New York-i testvéreknek a sok szép élményt, amellyel ezen a hétvégén gazdagodhattunk.

Dubován László



Túrmezei Erzsébet

Küldetés

Itt élni: küldetés. S itt énekelni: százszor! Miről? Füvekről? Fákra, hegyekre és vizekre?

Sorsokról, emberekről? Csillogó gyermekszemekről?

Hősi múlt hirdetője, jelen útépítője, jövő pillére lenni?

S itt énekelni Egyről, az Általszegezetről! Nevéről, erejéről, örök szeretetéről...

Hangja lenni, hívása, hazaszóló hangja, ha hallják, ha nem hallják, akarják, nem akarják,

még akkor is ha szegény...

békét kiáltani Jézus Krisztus nevében: ezerszer küldetés!

*Most élni az! Most énekelni: százszor!
Titkokról és csodákról, szomjat oltó
kutakról,
csillagvivő utakról, magasságról
mélységről,
emberségről szépségről, örök útkeresésről,
békéről, hirdetésről...*

*S most egyetlenegy útról, élővíz-adó
kútrol...
egyetlen reménységről, Jézus Krisztus
nevéről,
vallani, énekelni...
élet kenyerét szelni mostani éheseknek...
énekese az Egynek, a ma is Ugyanannak,
mint aki nem tud másról, bár világok
zuhanak-
ezerszer küldetés!*

DETROIT

Bemerítés. Régóta vártuk már ezt az ünnepélyt, sajtó Úr ajándékul adta október 24-én. Neki köszönjük, hiszen Ő szólította meg és hívta el ezeket a fiatalokat, Ő segítette döntésükben, Ő bocsátotta meg bűneiket, Ő tette bátorra a nyilvános biznyságtétel vállalására is őket. És ő, Jézus Krisztus lesz az, aki kézenfogva vezeti majd őket tovább a megkezdett úton. Kik ezek a fiatalok? *Annamária* a gyülekezet vezető *Fűr Béla* testvérék leánya; *Rebeka*, *Anna* és *Róbert* pedig a pünkösdi magyar gyülekezet egyik vezetőjének *Juhász Sándor* testvérének a gyermekei. A bemerítést *Kerekes és Herjeczki* testvér együtt végezte.

Régen voltunk már ennyien az imaházunkban. Örülünk annak, hogy a clevelandi gyülekezet lelkipásztorával, *dr. Pintér Zoltán* testvérral együtt „átjött” hozzánk és igehirdetéssel és énekekkel, versekkel is szolgáltunk közöttünk.

A pünkösdi gyülekezet lelkipásztora és testvérisége is eljött közenk. Ők ezúttal nem csak vendégek voltak, hiszen a bemerítettek közül három fiatal hozzájuk tartozik. Persze hozzánk is, hiszen itthon vannak nálunk. Az Úr őket évek óta két gyülekezetben neveli. Hisszük, hogy ezután is gondoskodni fog a további növekedésükéről. Ami rajtunk áll ebből, azt meg fogjuk tenni ezután is, és imádkozunk értük.

A szolgálatok a 3 gyülekezet részéről egységesek voltak. *Egy az Úr, egy a hit, egy a kerestség.* (Ef 4,5)

A két istentisztelet között a *Fűr* és a *Juhász* család ebédelt vendégül az ünnepelő gyülekezetet (ebédlőnk is teljesen megtelt). Dél előtt *Pintér Zoltán*, délután *Kerekes Tibor* testvér hirdette az ígét, biznyságtétellel szolgált az éppen közöttünk lévő *Dániel Zalán* testvér is. Az áldásosan telt napra jól illik az egy héttel később sorra kert közösen reformációs istentisztelet egyik alapgonddal: *Soli Deo Gloria!*

Gyülekezeti életünk eseményeiről rendszeresen beszámolunk a heti bulletinokban, legtöbbször fényképekkel együtt. Itt hely már csak két képnek lesz, de szívesen megmutatnánk a többi is az esetleges érdeklődőknek. Az *Evangéliumi Hírnök Web* oldalainak egyike a detroiti gyülekezetet mutatja be, s ott minden bulletin is elérhető; kérjük, látogasson el oda is a kedves olvasó.

A nyáron kétszer is tartottunk

garázs-szelet. A *Mikó Tibor*éknál tartott pikniken *Ildikó* és *desanyja*, *Rózsika* testvérnő is részt vett már, hiszen unokája, *Tibor* menyegzőjé apropóján néhány hetet itt töltött a családnál – és a gyülekezetben is. *Tibor és Theresa* menyegzőjére augusztus 28-án került sor a Comerstone Baptist Churchben. A rokonok és a gyülekezeten kívüli *Tibor* sokféle szóródott barátai is mind eljöttek. Áldást kívánunk az ifjú pár életére!

Rendszeresen megünnepeljük a nagyobb család (gyülekezetünk) eseményeit – születésnapokat, vagy pl. azt, hogy *Pap Lajos* testvér születésnapja ezúttal nyugdíjas korba lépését is jelentette – a család ebédelt rendezett, aminek során alkalmunk volt köszönteni őt. A nemrég érkezett *Erdőközi családot* is egy gyülekezeti ebéd keretében köszöntöttük gyülekezetünkben és az új házában.

Sok vendégünk volt az elmúlt hónapok során. A vendégeket is csak egy kép reprezentálja ezúttal. Az itt látható *Gévált házaspár Kovács Irén és Erdőközi Krisztina* szülei. Három szép hónapot töltöttek közöttünk. *Kerekes Vilmos* testvér is itt töltött néhány hetet gyermekeivel és többször szolgált gyülekezetünkben. **HG**



Vendégeink augusztus 22-én: *Gévált András*, *Dézsai Annie*, *Tóth Rózsika*, *Gévált Mária* és a végleges kitelepüléssel érkezett *Erdőközi család*.

A *Mikó házaspár*: *Tibi és Theresa*



A bemerítésre készülő: *Juhász Rebeka*, *Fűr Annamária*, *Juhász Anna* és *Robert* és a lelkipásztorok: *Kerekes Tibor*, *Herjeczki Géza* és *Pintér Zoltán*

YOUNG AMBASSADORS FOR CHRIST

The theme of this year's October youth conference in New York City was *Ambassadors for Christ*. It's difficult being a young Christian in today's world, but what's even more difficult is being a young ambassador for Christ wherever he has placed us.

In Daniel chapter 1, verse 8, we read that "Daniel resolved not to defile himself with the royal food and wine, and he asked the chief official for permission not to defile himself this way."

Daniel and his friends were not only faithful servants of God, but they were ambassadors for Him in an unholy land far from where they were born. They remained faithful to God and His laws because they knew that God would remain faithful to them. Daniel also knew that it was his responsibility to be an example and to be courageous when it would have been easiest to give in to the pressures around him.

God gave Daniel's life purpose and Daniel responded by being a faithful ambassador to his Heavenly Father. Today, we are all living in a distant and unholy land. God has placed us where we are with a purpose. He wants us to be His faithful servants and to represent Him in every situation, every day of our lives.

Because we live in this world, we often make compromises. Daniel and his friends, however, provide an example for us to follow. They demonstrate that we can limit the compromises we make with the world. Daniel was not afraid to stand up for what he knew was right, even though he knew the potential consequences of disobeying the King.

What were these consequences? Nebuchadnezzar was known as a ruthless king, one who even ordered his men to burn Shadrach, Meshach and Abednego alive in Daniel chapter 3. It must have taken incredible courage for Daniel to disobey this intolerable king. While we may not always agree with our politicians, they are unlikely to order us burned alive for obeying God's laws.

We will probably never rise to the prominence of Daniel, but that doesn't mean that we won't find ourselves in situations where we can either be true to God and His commands, or follow the world and all its sin. Although we may never become ambassadors for any nation in this world, we are all ambassadors for Christ.

Daniel chapter 1, verse 20 says "in all matters of wisdom and understanding about which the king examined them (Daniel and his friends), he found them ten times better than all the magicians and astrologers who were in all his realm." If we pray for God to give us the courage to

stand up for Him and to help us in our daily lives to be better ambassadors for Him, then he will bless us, and we will be blessings for those around us, just as Daniel was.

Tamás Cserecsa (Toronto)

NEW LIFE

After the baptism, I will be a new person with a new life. Not physically, of course, I'm still going to have the same arms and legs, but spiritually.



I have decided to follow Jesus...

Last week, I told most of you a couple of reasons why I wanted to get baptized. The main reasons for me was because I wanted to have a new life with God and that I believed in Him with all my heart and wanted to do whatever He wanted. I said this because it wouldn't really make sense to get baptized without any reason and, most importantly, without believing in Him. Because then I would just go under water and get back up, and I could do that in a pool or at a beach. But on the other hand, I also knew that if I did believe in Jesus with all my heart and had a chance to be baptized, but didn't, that I probably wouldn't go to heaven. As Jesus said in John 3:3 "Verily, verily, I say unto thee, except a man be born again, he cannot see the kingdom of God."

When I read this, I was like *Wow*. I wouldn't bear to think of being someone who believed in Jesus, but decided not to be baptized, because I want to see Jesus, I want to see the creator. I want to see friends and families and enjoy eternal life with them. So if anyone is ready for such steps and wants to have eternal life, then just talk to your pastor and pray about it.

Now, as we are going to get baptized, I'm pretty sure we know that it's not over and that we did all that we could. It's actually only the beginning of the long road we have ahead of us. God has given us a plan, a job to do; whether it's preaching, witnessing, going on missionaries, etc. And I believe that's why we are here getting baptized, because we are ready to do what He wants and that He will guide us (Psalms 119:105).

Now, we don't know what's in store for us, what the devil is going to try to do, but we shouldn't expect him to just let us

skip freely on the road to heaven. He's going to try his best to make us, make me fall and turn back the other way, away from God. But I know, that if I believe in Jesus, pray, and read the Bible, as well as fast, that nothing will stand in my way of seeing Jesus and having eternity in heaven, and continuing a witnessing life. (Rom 8:38-39)

Robi Juhász (Detroit)

HAPPY THANKSGIVING DAY!

... it is Fall again. Many are asking the same question: where is the time running? Yet all of us have 24 hours in a day. The Lord has been good to give a measure of health and strength, and all that we need each day. By His grace, we sing "This is the day which the LORD hath made; we will rejoice and be glad in it" Psalm 118:24. Yet we complain and murmur about everything, and God hates complaining, murmuring, or even worrying. When we worry we demonstrate that we believe the Lord cannot take care of us. We were discussing this subject in our prayer group recently. I shared what I learned from Karl and it is worth repeating: "When we trust we do not worry; when we worry we do not trust." He also said "worry is like a rocking chair, moving yet taking us nowhere." In several places in the Old Testament we read about unthankful people. The Lord was grieved with the people of Israel. In Exodus 16 there was murmuring against Moses and Aaron. Finally Moses told the people "... your murmurings are not against us, but against the LORD." (Exodus 16:8). In Exodus 16:12, the Lord states "I have heard the murmurings of the children of Israel." We can substitute our names in the same verse, because He knows us, hears us, and we belong to Him.

I have a small garden where I sowed many seeds in the Spring. Cucumbers, beans, tomatoes. Later, I harvested a lot. I shared them with my neighbors and they also enjoyed them. We also sow spiritual seeds with our testimony, and the Lord gives the harvest. We have God's word, God's manual that helps us "... grow in grace, and in the knowledge of our Lord and Saviour Jesus Christ." 2 Peter 3:18.

Murmuring and complaining is a tool in the devil's hand. We might receive what we want, but God's supplies what we need. "But my God shall supply all your need according to his riches in glory by Christ Jesus." Philippians 4:19. The world hears us murmuring but let them rather hear our praises. "Praise God, from Whom all blessings flow"

Every day is a blessing. I am waiting for the Lord to return, but until He does, and as He gives me strength, I will continue in my work.

Terezia Faulkner

CHRISTIANS IN BAGHDAD LIVING IN FEAR

Baptists and other Christians in Baghdad say they are living in fear following an attack on a Roman Catholic Church in the Iraqi capital that left more than 50 Christians dead.

The massacre occurred on October 31 when al-Qaida-aligned gunmen attacked worshippers from Our Lady of Salvation Chaldean Catholic Church in central Baghdad leaving at least 58 dead, the majority of them worshippers, including two priests, and another 75 wounded.

Tony Peck, Baptist World Alliance (BWA) regional secretary for Europe and general secretary for the European Baptist Federation (EBF), reports the pastor of the Baptist Church in Baghdad informed him that the "Christian community is now very fearful for its safety" and that "some of the Baptist believers are talking about moving away from Baghdad to North Iraq, others to Jordan and Syria." ...

Peck fears that "this very understandable response would leave the Christian church in Iraq even weaker than before." It has been estimated that since the invasion of Iraq by the United States and its allies in 2003, approximately half the Christian population have fled the Middle Eastern country, leaving an estimated 550,000 believers. Many of those who remain are increasingly harassed and often experience violence.

News reports suggest that part of the motivation for the attack was the plan by a pastor in Florida in the United States to burn the Quran, Islam's holy book, in September. The pastor abandoned his plans, under pressure. "It shows again how Christians in the West must be wise and considerate in the way they engage critically with Islam," Peck declared.

In the wake of the attack, Baptists in Baghdad are considering changing the day of worship from Sunday to Friday, the traditional day of worship for Muslims, and a practice already adopted by Christians in several Muslim-majority countries.

"We deeply regret the unjustifiable murder of Roman Catholic Christians during worship last Sunday in Baghdad," said BWA director of Freedom and Justice, Raimundo Barreto. "We affirm our profound solidarity with the Christian community in Iraq as they mourn those who lost their lives. We assure our brothers and sisters in Iraq of the prayerful support from the larger Christian family around the world," Barreto stated. "As followers of Jesus Christ we advocate for true and lasting peace in that region. We call on Christians all over the world to diligently work to prevent any escalation of violence, by not repaying evil with evil, but by overcoming evil with good" (Romans 12:17, 21).

Peck asked the Baptist pastor in Baghdad to assure believers in the city of the prayers of the worldwide Baptist family.

www.bwanet.org



**Gerő
Sándorné**

1927-2010

Groska Julianna 1927 május 13-án született Nyíregyházán. Édesanyja baptista, édesapja pedig evangélikus vallású volt. A legkorábbi említésre méltó esemény a gyermek életében egy ökumenikus gesztus volt, az evangélikus rokonság részéről. Ők ugyanis annyira aggódtak az újszülött lelki üdvéért, hogy elcsenték a bölcsőjéből, és titokban megkereszteltették. A fogadalmat, melyet keresztstülei tettek, később maga is megerősítette, amikor elfogadta az Úr Jézust megváltójának, és bemejltkezett.

Édesanyánk soha sem beszélt azokról a rendkívül nehéz időkről amikor fiatalságát élte. A megélhetés nem lehetett könnyű Magyarországon a második világháború idején. Egy nagy családnak, hét gyermekkel, különösen komoly nélkülözéseket kellett elviselnie.

A háború befejeződött 1945-ben, de a megélhetés még sokáig nem lett könnyebb. Végül is egy reménysugar tűnt fel.

Hír jött Angliából, hogy angol családok befogadnak menekülteket kelet-európai országokból. Julika és nővére Erzsébet elhatározták, hogy megpróbálnak kivándorolni. Édesanyám lázasan kezdett az angol nyelv tanulásába.

A régi fotókat nézve könnyű elképzelni milyen nagy feltűnést keltett ez a két gyönyörű, karcsú magyar lány, amikor megérkeztek Angliába. A családok, amelyek befogadták őket, saját gyermekeiként bántak velük. Ők vezették a háztartást és tanulták az angol nyelvet.

Azonban hiába éltek jó módban és kényelemben hazájuktól távol, nővérenek Erzsébetnek csilapíthatatlan volt a honvágya. Végül úgy határoztak, hazalátogatnak. Ez a látogatás egyirányú utcának bizonyult, mivel az új, kommunista vezetés lezárta a határokat, így szóba sem jöhetett, hogy visszatérjenek Angliába. Hát így kapta édesanyánk a "nyelveken szólás" ajándékát.

Végig fenntartotta a baráti szálakat az angliai családokkal. Barátnője, Margaret, aki szintén lelkészhez ment férjhez, sok évvel később meglátogatott minket Magyarországon férjével és gyermekeivel. Az angol nyelvtudását pedig édesanyánk az Úr szolgálatára használta. Mindig szívesen vállalt tolmácsolást, ha angolul beszélő vendég látogatott Magyarországra. A közelmúltban került kezünkbe például a köszönőlevél és fénykép, amit Ruth Graham, Billy Graham felesége küldött neki magyarországi evangélikus látogatásuk után. A négy év, amelyet Torontóban töltött az ottani Magyar Baptista Gyülekezet szolgálatában, mint a lekipásztor felesége, pedig tovább erősítette az alapot élete következő állomásaihoz.

De térjünk vissza az 1949-es évhöz, amikor egy hollóhajú, szürke szemű fiatal lelkész, aki éppen csak most kezdte a szolgálatát egy kis faluban, a Pest megyei Szadán, megkérte a kezét, s ő igent mondott. Egy teljesen új életformához kellett alkalmazkodnia. Az ötvenes évek fokozódó kommunista elnyomását és vallás-ellenes ideológiájának következményeit itt, Szadán élte át családjuk. Mint lelkipásztor családnak, nekünk nem járt élelmiszer-jegy. A közösség áldozatos szerete segítette átvészelni ezt a nehéz időszakot, meg édesanyánk ötletgazdagsága. A gyülekezet vett egy kecskét, annak a tején nőttünk fel. Édesanyánk pedig angliai ruháit bontotta el és újra kötötte-varrta, ahogy nőttünk, többször is. Mint gyermekek nem arra emlékszik vissza, hogy szegénységben éltünk, hanem hogy milyen sok örömteli élményben volt részünk, úgy a családban, mint a gyülekezetben.

Fia, akit édesapánk megdöbbenésére Erik-nek nevezett, 1951-ben született.

HONORARY AND MEMORIAL FUND

Sister *Ethel Kish* had encouraged us during the 2009 Convention to establish an "*Honorary and Memorial Fund*" for the purpose of supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

The initial deposit is the money donated in memory of *Ernest J. Kish*.

We request donations to the Fund mailed to the Treasurer.

CHRISTIANS IN BAGHDAD LIVING IN FEAR

Baptists and other Christians in Baghdad say they are living in fear following an attack on a Roman Catholic Church in the Iraqi capital that left more than 50 Christians dead.

The massacre occurred on October 31 when al-Qaida-aligned gunmen attacked worshippers from Our Lady of Salvation Chaldean Catholic Church in central Baghdad leaving at least 58 dead, the majority of them worshippers, including two priests, and another 75 wounded.

Tony Peck, Baptist World Alliance (BWA) regional secretary for Europe and general secretary for the European Baptist Federation (EBF), reports the pastor of the Baptist Church in Baghdad informed him that the "Christian community is now very fearful for its safety" and that "some of the Baptist believers are talking about moving away from Baghdad to North Iraq, others to Jordan and Syria." ...

Peck fears that "this very understandable response would leave the Christian church in Iraq even weaker than before." It has been estimated that since the invasion of Iraq by the United States and its allies in 2003, approximately half the Christian population have fled the Middle Eastern country, leaving an estimated 550,000 believers. Many of those who remain are increasingly harassed and often experience violence.

News reports suggest that part of the motivation for the attack was the plan by a pastor in Florida in the United States to burn the Quran, Islam's holy book, in September. The pastor abandoned his plans, under pressure. "It shows again how Christians in the West must be wise and considerate in the way they engage critically with Islam," Peck declared.

In the wake of the attack, Baptists in Baghdad are considering changing the day of worship from Sunday to Friday, the traditional day of worship for Muslims, and a practice already adopted by Christians in several Muslim-majority countries.

"We deeply regret the unjustifiable murder of Roman Catholic Christians during worship last Sunday in Baghdad," said BWA director of Freedom and Justice, Raimundo Barreto. "We affirm our profound solidarity with the Christian community in Iraq as they mourn those who lost their lives. We assure our brothers and sisters in Iraq of the prayerful support from the larger Christian family around the world," Barreto stated. "As followers of Jesus Christ we advocate for true and lasting peace in that region. We call on Christians all over the world to diligently work to prevent any escalation of violence, by not repaying evil with evil, but by overcoming evil with good" (Romans 12:17, 21).

Peck asked the Baptist pastor in Baghdad to assure believers in the city of the prayers of the worldwide Baptist family.

www.bwanet.org



**Gerő
Sándorné**

1927-2010

Groska Julianna 1927 május 13-án született Nyíregyházán. Édesanyja baptista, édesapja pedig evangélikus vallású volt. A legkorábbi említésre méltó esemény a gyermek életében egy ökumenikus gesztus volt, az evangélikus rokonság részéről. Ők ugyanis annyira aggódtak az újszülött lelki üdvéért, hogy elcsenték a bölcsőjéből, és titokban megkereszteltették. A fogadalmat, melyet keresztstülei tettek, később maga is megerősítette, amikor elfogadta az Úr Jézust megváltójának, és bemejltkezett.

Édesanyánk soha sem beszélt azokról a rendkívül nehéz időkről amikor fiatalságát élte. A megélhetés nem lehetett könnyű Magyarországon a második világháború idején. Egy nagy családnak, hét gyermekkel, különösen komoly nélkülözéseket kellett elviselnie.

A háború befejeződött 1945-ben, de a megélhetés még sokáig nem lett könnyebb. Végül is egy reménysugar tűnt fel.

Hír jött Angliából, hogy angol családok befogadnak menekülteket kelet-európai országokból. Julika és nővére Erzsébet elhatározták, hogy megpróbálnak kivándorolni. Édesanyám lázasan kezdett az angol nyelv tanulásába.

A régi fotókat nézve könnyű elképzelni milyen nagy feltűnést keltett ez a két gyönyörű, karcsú magyar lány, amikor megérkeztek Angliába. A családok, amelyek befogadták őket, saját gyermekeiként bántak velük. Ők vezették a háztartást és tanulták az angol nyelvet.

Azonban hiába éltek jó módban és kényelemben hazájuktól távol, nővérenek Erzsébetnek csilapíthatatlan volt a honvágya. Végül úgy határoztak, hazalátogatnak. Ez a látogatás egyirányú utcának bizonyult, mivel az új, kommunista vezetés lezárta a határokat, így szóba sem jöhetett, hogy visszatérjenek Angliába. Hát így kapta édesanyánk a "nyelveken szólás" ajándékát.

Végig fenntartotta a baráti szálakat az angliai családokkal. Barátnője, Margaret, aki szintén lelkészhez ment férjhez, sok évvel később meglátogatott minket Magyarországon férjével és gyermekeivel. Az angol nyelvtudását pedig édesanyánk az Úr szolgálatára használta. Mindig szívesen vállalt tolmácsolást, ha angolul beszélő vendég látogatott Magyarországra. A közelmúltban került kezünkbe például a köszönőlevél és fénykép, amit Ruth Graham, Billy Graham felesége küldött neki magyarországi evangélikus látogatásuk után. A négy év, amelyet Torontóban töltött az ottani Magyar Baptista Gyülekezet szolgálatában, mint a lekipásztor felesége, pedig tovább erősítette az alapot élete következő állomásaihoz.

De térjünk vissza az 1949-es évhöz, amikor egy hollóhajú, szürke szemű fiatal lelkész, aki éppen csak most kezdte a szolgálatát egy kis faluban, a Pest megyei Szadán, megkérte a kezét, s ő igent mondott. Egy teljesen új életformához kellett alkalmazkodnia. Az ötvenes évek fokozódó kommunista elnyomását és vallás-ellenes ideológiájának következményeit itt, Szadán élte át családjuk. Mint lelkipásztor családnak, nekünk nem járt élelmiszer-jegy. A közösség áldozatos szerete segítette átvészelni ezt a nehéz időszakot, meg édesanyánk ötletgazdagsága. A gyülekezet vett egy kecskét, annak a tején nőttünk fel. Édesanyánk pedig angliai ruháit bontotta el és újra kötötte-varrta, ahogy nőttünk, többször is. Mint gyermekek nem arra emlékszik vissza, hogy szegénységben éltünk, hanem hogy milyen sok örömteli élményben volt részünk, úgy a családban, mint a gyülekezetben.

Fia, akit édesapánk megdöbbenésére Erik-nek nevezett, 1951-ben született.

HONORARY AND MEMORIAL FUND

Sister *Ethel Kish* had encouraged us during the 2009 Convention to establish an "*Honorary and Memorial Fund*" for the purpose of supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

The initial deposit is the money donated in memory of *Ernest J. Kish*.

We request donations to the Fund mailed to the Treasurer.

Hiába próbálták meg hozzáadni még az apai Sándor nevet, ez már túl későnek bizonyult. Két év múlva édesanyánk megint gyermeket várt. Ekkor az orvosok mindenképpen abortuszt javasoltak. Szakértői véleményük szerint nem élné túl egy második gyermek születését. Szüleink nagy dilemma előtt álltak. Végül is imádságos szívvel konzultáltak a Bibliájukkal. A Szentírásban ígéret van arra, hogy Isten megtartja a szülőanyák életét, ha benne hisznek. Ezzel a hittel vállalta Édesanyám életének kockázatásával is második gyermekét, akit édesapánk Dorottyanak nevezett el. A név görög eredetű, Isten ajándékát jelenti.

Több mint egy évtizeddel később a doktorok megint tragédiát jósoltak. Diagnózisuk szerint édesanyánk, aki abban az időszakban rendszeresen betegeskedett szívizom gyulladással, nem fogja megélni a 40. évét.

Az "Áldott Orvos" azonban megint másképpen határozott, és a benne való hit most sem vallott szegényt. Édesanyánk felépült betegségéből, és a szívizomgyulladás soha sem tért vissza.

1977-ben édesapánk, Gerő Sándor a Torontói Baptista Gyülekezet meghívására Kanadába költözött. Édesanyánk és Dóri vele együtt ment, Erik fiuk, aki már ekkor házas volt és a Zeneakadémia növendéke, Magyarországon maradt. 1981 elején édesapánk váratlanul súlyosan megbetegedett. Gyors lefolyású hasnyálmirigy rákja rövid szenvedés után elvitte. Különös kegyelem volt az, hogy utolsó napjai idején az egész család együtt lehetett. Ezek a napok mindannyiunk számára komoly megpróbáltatást jelentettek. Harmadszor életében édesanyánk élet-halál döntés előtt állt: vagy engedí, hogy a gyász, a veszteség feletti szomorúság elvigye őt is, vagy pedig a saját lábára áll. Megint az életet választotta.

Hamarosan visszaköltözött Magyarországra, ahol új életet kezdett. Most már nem a "lekipásztor felésege" volt, hanem saját maga. Aktív munkája a Nemzetközi Baptista Nőszövetségben és nyelvtudása, lehetővé tette, hogy számos országot meglátogasson és szélesebb körben is szolgáljon lelki testvérei között. A női munkában otthon érezte magát és sok tartós barátság alakult ki közte és munkatársai között. Ezekben az években lehetősége nyílt arra is, hogy unokáival, Jonatánnal és Eszterrel, Erik gyermekeivel értékes időt töltsön. Unokái, Irisz-al Dóri kislányával együtt, aki Torontóban él, többször is elutaztak Magyarországra, hogy meglátogassák. Gyakran beszéltek telefonon, Jonatán még életének legutolsó napján is felhívta, sajnos ekkor már túl gyenge volt arra, hogy beszélgessenek.

Édesanyánknak élete során többször is szembe kellett néznie az idő előtti halállal. Hitére hagyatkozva azonban minden alkalommal győzedelmesen felépült, és az élet ajándékát mások szolgálatára használta fel.

Egy másik jelentős ajándék, amelyet Istentől kapott, zenei talentuma volt. Soha sem beszélt arról, hogy hol sajátította el a zenei alapokat, de meglepő könnyedséggel olvasta a kottát. Gyönyörű hangját sokan megcsodálták. Évekig tartó hangképzés nélkül is természetes könnyedséggel és hibátlan technikával énekelt a legnehezebb áriákat. Hangterjedelme még azt is lehetővé tette, hogy sorban énekelje mind az alt és a szoprán áriákat Händel Messiásából.

Édesapánk legkedvesebb zene darabját, a "Meváltóm él" című szoprán áriát sokszor előadta. Ezek a családi zenélések döntő hatással voltak mindkét gyermekük életére.

Szinte kivétel nélkül minden alkalommal ott volt az énekkari próbákon. Ott volt, amikor családunk kedves barátja, Bánya Jenő a Baptista Központi Énekkart megalapította, de sohasem mulasztotta el a Nagy Lajos, Károlyi János, Szabó István vagy Soós Gábor vezette helyi énekkórákat sem. Még az évek múlása sem fosztotta meg gyönyörű hangjától. Csak azután hallgatott el végképp, miután élete párját elveszítette.

Egy másik ajándék, amelyet édesanyánk nagyon komolyan vett, a Szentírás olvasása és az imádság volt. Kicsiny gyermekkorunktól kezdve a családi reggelit és sokszor a vacsorát is bibliaolvasás, és egy, a gyermekek számára kicsit nehezebben érthető elméleti kérdés Spurgeontól, vagy valaki mástól, majd imádság követte. Nem lehetett nem figyelni, mert az olvasás után gyakran kérdésekre kellett válaszolnunk. Mindenesetre mindketten rászoktunk a megfontolt, alapos olvasásra.

Az imádság egész életén keresztül elkísérte, vigasztalást, erőt és reményt adott számára. Gyönyörűen fogalmazta meg Oláh Lajosné a róla írott versében "Vele eltűntek a megosztott terhek, a csendes órák meghitt imádságai."

Az a tény, hogy imával az ajkán halt meg, szeretett lelki testvérei körében, Kis-kőrösön, október elején, méltó befejezés előtt egy győzedelmes életnek. Ebből a néhány epizódból amelyet felidéztünk, mindnyájan láthatjuk, hogy ez a lélek jól sáfárkodott a reá bízott lelki ajándékokkal.

S most, hogy az ítélőszék elé kell állnia az Úr örömmel mondhatja:

«Jól van jámbor és hű szolgálóm, kevesen voltak hű, sokra bízlak ezután.»

Gerő Erik és Dóra (Krizmanic)

ÁHÍTATOS PERCEK

ÖRÖKKÉVALÓSÁG

"Én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára megáll a por fölött, s ha ez a bőröm lefoszlik is, testemben látom meg az Istent. Saját magam látom meg őt, tulajdon szemeim látják meg, nem más..." (Jób 19,25).

Rengeteg szenvedés, mély gyász, a meggyőzt embert gyengeségében is próbáló kísértések nyomán formálódott ez a gyönyörű hitvallás. Jób szavainak az értékét csak növeli, hogy kortársai, de még a vallásossága is "hadilábon álltak" a feltámadás kérdésével, és nem kevésbé a Megváltó személyével. Ne ítéljük meg őket ezért: Jézus Krisztus emberkéntben végzett szolgálata és Feltámadása, az evangéliumi híradás és az apostolok tanítása előtt, reménységgel viselni az élet terheit összehasonlíthatatlanul nehezebb lehetett, mint ma, nekünk. Tanulhatunk Jóbtól, az erős hitű szenvedőtől!

Számított a megváltásra – a szörnyű betegség, sőt a halál után is. A történet végére érve már mi is látjuk, hogy Isten helyreállította hű szolgája romos életét. Ez a mondat zárja be Jób könyvét: "Öregén halt meg Jób, az élettel betelve." A messiás előre vetített hit "gyümölcsei" nem vártak magukra: Isten szemmel tartja hűséges gyermekeit is.

A zsidó vallásban, de a kereszténységben is fontos szerep jut a hallásnak. "A hit hallásból van." Nyelvünk is érzékelteti, hogy a "meghallás" már majdnem engedelmisség is. Jób vallástételében azonban a látásról is szó esik. Ezzel érzékelteti a hitelmény valódiságát, mint mi is, amikor a remélt dolgokra így utalunk: "meglátod, majd..."

Mit látunk majd meg mi is? Azt, hogy Jézus Krisztus a Megváltó, személyes Megváltónk is. Megígérte, hogy nem hagy magunkra a próbák között, ami azt is jelenti, hogy mellettünk lesz a nagy változás pillanatában is. Jób reménysége is ez volt: hitte, hogy a nagy romlás utáni első pillantása Istenére esik majd. Ez az ősi költemény arról is tanít, hogy nem testünkhez, nem az anyagi részünkhöz kötött az önazonosságunk. A lélek hordozza azt, akivé teremtettünk ("magam látom meg őt"). A személyes névmás ("én") szinte privilegizáló ereje pedig arra utal ebben a hitvallásban, hogy az itt megélt személyes hit üdvösséges, örök kapcsolattá formálódik. Évszázadokkal később ezt így tanította Pál apostol: "sem élet, sem a halál nem szakíthat el bennünket Isten szeretetétől a Jézus Krisztusban".

Novák József

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL

SZABADKAIK JÁNOSHALMÁN

Csaplár József testvér meghívta a szabadkai gyülekezetet Jánoshalmára, a gyülekezet hálaadó napjára, amire szeptember 26-án került sor. Csaplár

téseit és ez most is így volt. Velünk voltak a szerb testvéreink is; az ő szolgálataikat pedig magyarra fordítottam.

Örültünk egymásnak. Magunkkal vittünk egy keresztes képet, 1943-ból, mely igazolja, hogy az akkor alakuló szabadkai gyülekezetből három megtérő



Szabadkai testvérek a jánoshalmiakkal az imaház előtt.



A szabadkai kórus énekel.
A quartettet, Nagyajtai Eszter kíséri.



testvér már négy éve látogatja gyülekezetünket. Kölcsönös tisztelet és az evangélium iránti szeretet jellemzi kapcsolatunkat. Örömmel tettünk eleget a meghívásnak. Tizennyolcan tudtunk útra kelni. Igével, énekkel, bizonyosságtétellel mentünk.

Rendszerint én fordítom Csaplár testvér rövid, Krisztus-centrikus igehirdé-

lett bemejtve a Jánoshalmi Gyülekezetben. Vagyis 67 év után találkozott újra a két gyülekezet. A bemejtő Nagy Sándor prédikátor testvér volt, aki akkor a szabadkai gyülekezetet is pásztortolta. Egy testvérmő emlékezett arra, hogy 17 éves korában volt a jánoshalmi gyülekezet énekkarával a pacséri gyülekezetben.

Hála az Urnak a lehetőségért, a jánoshalmi testvérek szeretetért, Csaplár testvér szolgálatairól, melyek nekünk sokat jelentenek. Urunk áldása kísérje továbbra is kapcsolatunkat!

Nagyajtai Eszter

ÚJ KÖNYV

Naszádi Kriszta - Nemes Ödön: *Párbeszéd az öregséggel*

Meg lehet-e élni az öregedést is szabadon, örömmel és szeretettel?

"Az öregedés misztérium, titok... Istennel folytatott párbeszédet. Rajtam múlik, hogy valakit, amit Ő hoz az életembe, szabadon vagy kényszerből fogadok-e el – vallja az idős jezsuita. – Ez a hozzáállás segített rádöbbenem az idős kor új lehetőségeire, és világossá vált előttem, hogy az öregedés nem tragédia, hanem új kihívás. Nem hogy nem zárultak be az ajtók, de teljesen újak nyíltak meg előttem."

HARMAT kiadó, 112 oldal, bolti ára 1980.- Forint.



IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségbe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél -az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek- és imádkozni is kész távolban élő testvéreikért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerinti tegeye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, dr. Mészáros Kálmán elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Borzasi István elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Herjeczki Géza elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczi Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nehra Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Megváltás

Miat tam volt Jézus szomorú
Miat tam hullottak könnyei
Miat tam véres izzadság hullt
Miat tam Jézusnak ennyi? ...Sok.

Helyettem az ítélok előtt
Helyettem Rajta a büntetés
Helyettem kínos halálra Őt
Hogy lehetett e nagy tévedés?

Érett em ilyen nagy áldozat
Érett em, ő, bűnös, nyomorult
Kire várt az örök kárhozat
Érett em Isten szíve megindult.

Nekem a megváltás örökre
Nekem a kegyelem, nincs tévedés
Nekem a Megváltó őt sebe
Jézus vére, teljesen elég.

Id. Veress Ernő

Send Form 3579 to Gospel Messenger, Subscription Manager,
12409 DEVOE ST., SOUTHGATE, MI 48195 USA



PERIODICAL
POSTAGE
PAID

Életem (11) Háborús évek

Háború volt. Szegények voltunk. Elfogyott a pénz, amivel ide *Szabadkára* érkeztünk. Apa kérelmezte a munkaadó engedélyt, de hat hónap elteltével sem kapta meg. Ekkor már elkecsereztünk felutazott Pestre a minisztériumba. A jelszó az volt, hogy *haza magyarok* - de nincs munkalehetőség.

- *Miért nem írta be a kérvénybe, hogy hét gyermeke van?*

- *Ők az én gyermekeim, és ha dolgozhatok, el tudom őket tartani,* felelte apa.

Így kapott kamatmentes hitelt az akkori hatóságtól. Felépítette a műhelyt, a szabványoknak megfelelően. A csokoládé gépeket be sem szerelték, mert nem volt nyersanyag. Így apa keksz és ostya termékekre állította be a műhelyt. Maga építette a sütőket és saját tervei szerint csináltatta meg a szükséges szerszámokat. Felvett egy segédet, és mi, gyermekek voltunk a csomagoló brigád.

Isten kegyelméből így a lelki munka mellett a testi is haladt. Nem sokára úgy nézett ki, hogy tudunk új házat építeni a kicsi helyett, de mire ez lehetővé vált, megszűntek a szállítási lehetőségek. A front Budapesthez közeledett, és itt is mind intenzívebben bombázták a várost.

Mindezek közben élt a gyülekezet. Némelyek bejöttek lakni a városba. Egy testvér Erdélyből ide menekült. Nagyon boldog voltam, amikor apa megengedte, hogy vele utazzak Kiskörösrre. *Dr. Somogyi Imre* testvér jött le és apa meg akarta hallgatni. Rettenetesen meg voltam illetődve a nagy és telt imaházról. A nagy énekkartól. A népviseletes lányok és asszonyok szépségétől. Akkor még szlovákok énekeltek. Maradandó élményt jelentett számomra Somogyi tv. személye, hogy vannak az Úrnak ilyen odaadó szolgálói. Éreztem, hogy apa is így gondolja.

Mondom, szegények voltunk, de én nem annak éreztem magam, hanem

boldognak, nagyon szerencsésnek, hogy olyan családban, olyan közösségben élhetek, mely különleges. Persze ezek, egy akkor még kislány élményei, aki még keveset tud az életről, de kellettnek is ezek az élmények. Beépültek az életembe.

Persze, voltak nehézségek is a gyülekezetben, melyeket mi, gyerekek is tudunk, láttunk. Különösen két testvér nem fért meg egymással. A menekült testvér nem igen értette meg magát a szállásadó testvérről. Apa tudott velük bánni. Mi gyerekek meg azt értettük meg, hogy így nem lehet, így nem jó viselkedni.

Közben *Jolánka* és én folyton együtt voltunk a gyülekezetben. Egyszer megintett bennünket az egyik testvérnő.

A gyülekezet leborulva szokott imádkozni. A szoba már igen szűknek bizonyult és kissé össze voltunk préselődve. Mi ketten meg ima helyett sugdolóztunk, nevetgélünk. A testvérnő azt mondta, hogy ha nem imádkozunk, jobb ha kimegyünk és nem zavarjuk az áhitatot. Ez meglepett bennünket, megrémültünk, hogy ki leszünk rekesztve!

En tudtam imádkozni, de *Jolánka* nem és arra kért, hogy írjak neki egy kis imát és majd azt leborulva, elrejtve a kezével, felolvassa. Így is tett. Azonban hamarosan nem volt már szüksége a papírosra. Együtt lettünk bementítve.

Nem hívó emberhez ment férjhez, Belgrádba. Hűségesen járt azonban a gyülekezetbe. A lánya megtért és hívó erdélyi menekült fiúhoz ment férjhez, akik Ausztráliába igyekeztek. Így a szülők is, lányukkal együtt kimentek. Később *Jolán* testvérnő férje is megtért. Nagyon bántotta, hogy a fiuk nem tért meg; egy szerencsétlenség folytán életét is veszítette.

A lelki kapcsolat erős. A szeretet ilyen sok év után, ilyen távolságban is megmarad. Egyszer feljegyeztem: mindenki valakinek az életben egy darab út.

Nagyajtai Eszter



LAPOZGASSUK A BIBLIÁT!

A Szentlélek ajándéka

- * *Ha azért ti gonosz létekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok Szent Lélek azoknak, akik tőle kéri.*
- * *És léssen azután, hogy kiöntöm lelkemet minden testre...*
- * *Mert vizet öntök a szomjúhozóra, és folyóvizet a szárazra; kiöntöm lelkemet a te magodra...*
- * *És adok néktek új szívet, és új lelket adok belétek ... És az én lelkemet adom belétek, és azt cselekszem, hogy az én parancsolatomban járjatok ...*
- * *Ne vess el engem a te orcád elől, és a te Szent Lélekedet ne vedd el tőlem.*
- * *És én kérem az Atyát, és más vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké. Az igazságnak ama Lelkét: akit a világ be nem fogadhat...*
- * *Hanem vesztek erőt, minekutána a Szent Lélek eljő reátok: és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samariában és a földnek mind végső határáig.*
- * *És megtelének mindnyájan Szent Lélekkel, és kezdenek szólni más nyelveken, amint a Lélek adta nekik szólókat.*
- * *Péter pedig monda nekik: Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek bocsánatjára; és veszitek a Szent Lélek ajándékát.*
- * *Mikor még szólá Péter ez ígéket, leszálla a Szent Lélek mindazokra, akik hallgatják vala e beszédet.*
- * *És minekutána könyörögtek, megmozdula a hely, ahol egybegyűltek; és betelének mindnyájan Szent Lélekkel, és az Isten beszédét bátorsággal szólják vala.*
- * *Akiben nincs a Krisztus Lelke, az nem az Övé.*

Megfejtéseket január végéig várjuk.